

[Tommy Dinesen]

pelt hen umuligt for mange danske søfolk, idet de ofte har bopæl i udlandet, hvad der i øvrigt har den fordel, at af- og udmønstring f.eks. i Antwerpen, Kobe, Manila og Bangkok sparer rederne for rejseudgifter fra Danmark.

En del søfolk har således fast adresse i udlandet og er med ministerens fortolkning stillet dårligere end alle andre danskere. Er det ministerens opfattelse, at man skal tvinge søfolk, der har fået tilkendt pension efter en arbejdsskade, til at flytte hjem til Danmark sammen med f.eks. kone og skoleseende børn?

Svar (16/11 88):

Socialministeren (Aase Olesen):

Nej, jeg mener ikke, det er rimeligt at stille danske søfolk dårligere end andre danskere, hvis de udsættes for en arbejdsskade.

Det er da heller ikke tilfældet.

Efter lov om arbejdsskadeforsikring er søfarende, der gør tjeneste på dansk skib, ligestillet med personer, der er antaget til arbejde her i landet. Det betyder, at en arbejdsskadeserstatning kan tilkendes på samme betingelser, og at erstatningen i givet fald kan udbetales i udlandet for begge grupper.

Spørgeren henviser til en konkret sag, der vedrører en dansk sømand bosat i Costa Rica – og ikke som anført i Puerto Rico – som han har forelagt for mig. I mit svar på henvendelsen har jeg udtrykkelig anført, at den pågældende sømand er tilkendt erstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Så vidt den konkrete sag. Spørgeren rejste imidlertid i henvendelsen også spørgsmål om den generelle adgang til at få tilkendt førtidspension (invaliddepension) i udlandet efter lov om social pension.

Om dette kan jeg oplyse, at der gælder præcis samme betingelser for søfarende som for andre danske statsborgere. Adgangen til social pension – og størrelsen af denne – er som udgangspunkt betinget af bopæl i Danmark og det antal år, den pågældende har boet her i landet. Hermed sidestilles imidlertid hyre på dansk skib. Søfarende må som alle andre altså have bopæl i Danmark i det omfang, de ikke er forhyret med dansk skib.

Danmark har indgået en række overenskomster med andre stater, hvorefter der bl.a. kan ses bort fra bopælskravet. Hvor dette ikke er tilfældet, kan kun folkepension tilkendes i udlandet

og kun, hvis den pågældende har haft fast bopæl i Danmark i 30 år eller hyre på dansk skib.

Der er således heller ikke efter pensionsloven tale om, at søfolk stilles dårligere end andre danske statsborgere.

Spm. nr. S 176

Til *arbejdsministeren* (9/11 88) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren bekræfte eller afkræfte, at ligestillingskonsulenterne i AF-systemet for fremtiden skal eller ikke skal arbejde målrettet for at aktivere de mange kvinder, der er tilknyttet AF-systemet og dagpengesystemet?«

Begrundelse

Det er blevet oplyst over for mig, at ligestillingskonsulenterne ikke mere fremstår selvstændigt på finanslovaftsnittet angående AF.

Det er ligeledes oplyst, at ligestillingskonsulenterne ikke mere skal arbejde med det område, de er ansat til ifølge beslutningsforslaget fremsat af SF og vedtaget i Folketinget.

Forskellen på Landsarbejdsnævnets indstilling om beslutningsforslaget og ånden bag beslutningsforslaget er klar. Derfor beder jeg om opklaring af, om denne forskel nu er udvisket.

Svar (17/11 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg kan bekræfte, at ligestillingskonsulenterne i AF-systemet fortsat skal arbejde målrettet for at aktivere de mange kvinder, der er tilknyttet AF-systemet og dagpengesystemet, og at ligestillingskonsulenterne også på en række andre måder skal arbejde for at fremme ligestillingen på arbejdsmarkedet, ligesom samtlige ca. 2.000 AF-medarbejdere i øvrigt bl.a. har til opgave at arbejde for ligestilling på arbejdsmarkedet.

Jeg kan samtidig oplyse, at jeg har bedt Arbejdsdirektoratet indhente arbejdsmarkedsnævnens vurdering af ligestillingsarbejdet, herunder behovet for fortsat at have to ligestillingskonsulenter i hver AF-region (bortset fra København og Bornholm).

Når nævnens vurdering foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen over for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.